

119057-1011 S.S.
Jull/WG
Spreuk van Schuman delgaten
J
Sch

GEHEIM
POLITIEK

No. 6840/1325

Rome, 26 November 1950

Schuman-plan

FOTO-Bt.Z.
No. 33000.

S

De documenten, die mij door de zorg van Uwer Excellentie's Departement van tijd tot tijd worden toegezonden inzake de Parijse besprekingen over het Schuman-plan, zijn voor mij zeer nuttig, niet alleen omdat zij een inzicht geven van de vorderingen, die in deze moeilijke materie worden gemaakt, maar ook, omdat zij soms concrete aanknopingspunten bieden voor oriënterende gesprekken op het Palazzo Chigi.

Zo had ik gisteren de gelegenheid met de Heer Grazzi, Directeur-Generaal van de Economische Betrekkingen, van gedachten te wisselen over de te Parijs gerezen moeilijkheden inzake de inschakeling der Franse Noordafrikaanse gebiedsdelen bij de kolen- en staalpool.

De Heer Grazzi begon met uiteen te zetten, waarom Italië er zoveel belang bij had, dat Noord-Afrika bij de Pool werd betrokken. In de eerste plaats was te voorzien, dat zich in de toekomst in deze gebiedsdelen zelf een ijzer- en staalindustrie zou ontwikkelen, omdat daar zowel grondstoffen als goedkope arbeidskrachten in overvloed aanwezig waren. Doch nog belangrijker was, dat de Italiaanse ijzer- en staalindustrie, die aan 18.000 arbeiders werk geeft, ernstig zou worden bedreigd, wanneer niet op de een of andere wijze zou worden vastgelegd, dat Italië onder het nieuwe supra-nationale regime de benodigde hoeveelheden grondstoffen uit Noord-Afrika, waar zij immers het gemakkelijkst en goedkoopst te krijgen waren, zou kunnen betrekken. De Italiaanse Regering kon in verband met het hier te lande toch al moeilijke werkloosheidsprobleem, op dit punt geen enkel risico nemen. De ijzer- en staalindustrie produceerde thans 2 miljoen ton per jaar, doch dit zou door de bestaande plannen tot verdere industrialisatie worden uitgebreid tot 3 miljoen ton. Het Schuman-plan zou deze plannen, welke waren goedgekeurd door de E.C.A. en waarvoor geld uit het counterpart lirefonds was uitgetrokken, in geen geval in gevaar mogen brengen.

Mijn eerste vraag was uiteraard wat de reactie van de Franse Regering op deze eis was. Hierop antwoordde de

Zijne Excellentie
de Heer Minister van Buitenlandse Zaken
's-Gravenhage

Heer Grazzi...

Min. v. B.Z. 996.1. Plan Schuman Algemeen
Deel III doorb.

No. 6840/1325

Heer Grazzi, dat de Fransen zich veel te gemakkelijk van de zaak trachtten af te maken. Zij beweerden b.v. dat de tekst van het verdrag toch een algemene clausule over de grondstoffenvoorziening zou bevatten, waardoor Italië even gunstig zou worden behandeld als de andere landen. Maar de praktijk had Italië geleerd, zo vervolgde de Heer Grazzi, dat de ijzer- en staalindustrie niet geholpen was met algemene bepalingen over grondstoffenvoorziening; nog onlangs was gebleken, dat Frankrijk de voor de Italiaanse industrie benodigde hoeveelheden schroeven en erts niet aan Italië had willen leveren, omdat het die voor zichzelf wilde reserveren.

Ik vroeg vervolgens, of de Italiaanse Regering geen uitweg uit deze impasse zag. Het antwoord was stellig en duidelijk: als aan deze rechtmatige Italiaanse eis niet zou worden voldaan, zou Italië zich niet kunnen aansluiten bij de staal- en kolenpool.

Hierop merkte ik op, dat door zulk een stap een ernstige slag zou worden toegebracht aan de groeiende Europese samenwerking. De Heer Grazzi zeide, dit zeer goed in te zien; de Italiaanse Regering was zich bewust van de ongunstige repercussies, die een weigering tot deelneming ongetwijfeld zou hebben, ook voor Italië zelf, doch kon in het belang van het land geen andere houding aannemen. Hij voegde hieraan toe, dat de wereld de schuld van een gehele of gedeeltelijke mislukking van het Schuman-plan waarschijnlijk op Italië zou gooien - een recente Amerikaanse nota gericht tot de Italiaanse Regering wees reeds in die richting -, maar ook dit feit, hoe betreurenswaardig ook, zou in de Italiaanse zienswijze geen verandering brengen.

Deze aangelegenheid zat de Heer Grazzi blijkbaar hoog en hij zei, dat het hem aangenaam zoude zijn, indien ik het Italiaanse standpunt bij de Nederlandse Regering kon verduidelijken.

Aan dit gesprek kan ten aanzien van de Italiaanse buitenlandse politiek mijns inziens slechts één conclusie verbonden worden: geen internationale samenwerking en

zeker....

GEZANTSCHAP
DER
NEDERLANDEN

+ 3 -

26.11.50

No 6840/1325.....

zeker geen overdracht van soevereine rechten, zolang de nationale belangen niet volkomen veilig gesteld zijn. Met woorden hebben de Italiaanse vertegenwoordigers zich in de afgelopen jaren in internationale samenkomsten steeds sterk beijverd voor de Europese samenwerking (vgl. o.a. het laatste optreden van Graaf Sforza in Straatsburg), maar als het op daden aankomt is het een andere kwestie. De Italiaanse houding in tariefkwesties (Torquay) is een ander voorbeeld hiervan.

de Gezant,

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Sforza', written in a cursive style. The signature is positioned below the typed name 'de Gezant,' and is underlined with a single horizontal stroke.